

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 125/22/5505-97
EEČ: 2-39-671-2022

Liptovský Mikuláš 16.08.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: áno XXXXX

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

odo dňa 14. 04. 2022 od 21.30 hod. do dňa 17. 04. 2022 do 15.40 hod. nezisteným spôsobom vošiel do priestorov návesu zn. Kögel, ev. č. XXXXX, patriacemu obchodnej spoločnosti XXXXX, IČO: XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, ktorá ho prenajala obchodnej spoločnosti XXXXX, v ktorom sa nachádzal rôzny drogistický tovar a obuv, kde časť prepravovaného tovaru rozpredal, čím svojím konaním spôsobil obchodnej spoločnosti XXXXX, ako dopravcovi zaň nesúcemu hmotnú zodpovednosť, škodu v dosiaľ nezistenej výške,

Okresnému úradu Liptovský Mikuláš, odboru všeobecnej vnútornej správy, Námestie osloboditeľov 1, Liptovský Mikuláš,

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenia vyšetrovania v Liptovskom Mikuláši uznesením vydaným dňa 18. 04. 2022, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol XXXXX obvinenie pre prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona a pokračovací zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, 2, 5 písm. b) Trestného zákona, ktorý sa ich mal dopustiť spôsobom popísaným vo výroku vyššie konkretizovaného rozhodnutia.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona prečinu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutku sa dopustil obvinený. Ten je z jeho spáchania usvedčaný výpoveďou splnomocneného zástupcu poškodeného XXXXX, ďalej tiež obsahom úradného záznamu spísaného členmi zasahujúcej policajnej hliadky, obsahom objednávky prepravy tovaru a protokolom o škode. Napriek snahe orgánov činných v trestnom konaní sa však v zákonom požadovanom rozsahu nepodarilo pri právnej kvalifikácii prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ustáliť rozsah obvineným spáchaného skutku. Je zrejmé, že obvinený ako vodič nákladného motorového vozidla toto prevzal od predchádzajúceho jeho vodiča, svedka XXXXX s tým, že v ložnom priestore návesu sa podľa príslušnej dokumentácie nachádzal tovar o hmotnosti 20.000 kg kvalifikovaný ako pomoc (Hilfsgüter) s tým, že objednávateľ prepravy ho síce bližšie nekonkretizoval, teda nepodarilo sa zabezpečiť jeho súpis, zároveň ho však ocenil na sumu 900,- eur (Frachtpreis). Hoci obvinený spáchanie skutku v tejto časti popiera, je usvedčaný tým, že zasahujúcou policajnou hliadkou bol zastihnutý práve v priestoroch návesu, pričom nedokázal hodnoverne preukázať, prečo vôbec doň vstupoval, v kabíne nákladného motorového vozidla boli identifikované prázdne obaly obuvi, ktorá bola v návese tiež prepravovaná. Ďalšími dôkazmi vyznievajúcimi nepochybne v neprospech obvineného sú výpoveď splnomocneného zástupcu poškodeného, z ktorej vyplýva, že časť tovaru z ložnej plochy návesu chýbal, pričom táto mala byť dodatočne konkretizovaná výkonom inventúry tovaru, čo sa však z prokurátorovi neznámych dôvodov dosiaľ nestalo a v neposlednom rade aj protokol o škode, z obsahu ktorého vyplýva, že dopravca príjemcovi tovaru poskytol sumu 300,- eur ako zábezpeku na úhradu škody v rozsahu tovaru chýbajúceho v návese. Vo svetle vyššie uvádzaného tak síce fakticky možno hovoriť o kumulatívnom naplnení zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, zároveň však bolo v zmysle § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku potrebné prihliadať aj na ďalšie relevantné okolnosti prípadu vyznievajúce z pohľadu trestného práva a trestnoprávnej zodpovednosti v prospech obvineného.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec

inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Zákonodarca pre spáchanie skutku v zmysle úpravy § 8 Trestného zákona právne kvalifikovateľného ako trestný čin vyžaduje preukazné a preukázateľné kumulatívne naplnenie zákonných znakov jeho skutkovej podstaty. Tá je pritom pravidelne tvorená objektom v podobe práva, či právom chráneného záujmu, ktorému je príslušnou právnou normou osobitnej časti Trestného zákona cestou trestného práva poskytovaná ochrana, objektívnou stránkou pozostávajúcou z konania (protiprávneho), následku (negatívneho) a existencie príčinnej súvislosti medzi nimi (tzv. kauzálny nexus), subjektom, ako trestne zodpovedným páchatelom a subjektívnou stránkou v podobe zavinenia, pre daný prípad potom zavinenia úmyselného podľa § 15 Trestného zákona. Z vo veci zabezpečených dôkazných prostriedkov pritom vyplýva, že v zákonom požadovanom rozsahu je v neprospech obvineného možné preukázať naplnenie požiadaviek kladených na objekt, nakoľko sa zmocnil hnutelných vecí, ktoré mu vlastnícky nepatrili, čím neoprávnene siahol na cudzí majetok, ktorému je v rámci objektu skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona poskytovaná cestou trestného práva ochrana, subjekt, nakoľko obvinený je plnoletou fyzickou osobou disponujúcou plnou právnou subjektivitou, bez preukaznej relevantnej záťaže činiacej ju z pohľadu trestného práva nepríčetnou podľa § 23 Trestného zákona a subjektívnu stránku v zmysle § 15 Trestného zákona v podobe úmyselného zavinenia. Napriek snahe vyšetrovateľa PZ sa však nepodarilo v celom rozsahu preukázať naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Za nesporné je možné označiť skutočnosť, že obvinený nepochybne konal spôsobom upraveným v ustanovení § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda prisvojil si cudzie veci tým, že sa ich zmocnil. Rovnako je evidentné, že uvádzaným konaním spôsobil na cudzom majetku škodu, teda negatívny následok vyjadriteľný v peniazoch v intenciách § 125 ods. 1 Trestného zákona a že medzi jeho konaním (protiprávnym) a vyvolaným (negatívnym) následkom existuje priama príčinná súvislosť (tzv. kauzálny nexus). V intenciách ako právnej teórie, tak aplikačnej praxe sa však nepodarilo obvinenému v zákonom požadovanom rozsahu preukázať, že svojím konaním contra legem spôsobil na cudzom majetku škodu v zmysle a výške podľa § 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona. Vyšetrovateľom PZ realizované dokazovanie totiž napriek jeho snahe nedáva jednoznačnú odpoveď nato, čo konkrétne a v akom rozsahu z hnutelných vecí nachádzajúcich sa v ložnom priestore návesu obvinený speňažil. Je zrejmé, že časť tovaru chýbala, pričom obvinený bol policajnou hliadkou zastihnutý priamo v ložnom priestore návesu s tým, že svoju prítomnosť v ňom neodkázal náležitým spôsobom objasniť. Rovnako bolo obhliadkou kabíny nákladného motorového vozidla vedeného obvineným ustálené, že v tejto sa nachádza obalový materiál z prepravovanej obuvi, pričom z obsahu vyšetrovacieho spisu tiež vyplýva, že s dopravcom bol po dokončení prepravy tovaru jeho príjemcom spísaný protokol o škode, na základe ktorého dopravca, nesúci počas prepravy za tovar hmotnú zodpovednosť, príjemcovi tovaru poskytol zábezpeku na náhradu škody titulom chýbajúceho tovaru vo výške 300,- eur. V prípade prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona pritom právna úprava v zmysle § 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona vyžaduje spôsobenie majetkovej škody vo výške prevyšujúcej sumu 266,- eur. Nakoľko predmetná zákonná požiadavka nebola v prípade obvineného XXXXX hodnoverným spôsobom preukázaná, jeho konanie nie

je možné právne kvalifikovať ako trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, ani ako iný trestný čin uvádzaný v osobitnej časti Trestného zákona. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že za hodnovernú, čo sa výšky skutkom spôsobenej škody týka, nie je možné vziať sumu zábezpeky zloženej dopravcom v zmysle protokolu o škode k rukám zástupcu príjemcu tovaru. Vychádzajúc v tomto smere z hodnoty prepravovaného tovaru deklarovanej v príslušných listinných podkladoch, tovar o hmotnosti 20.000 kg mal hodnotu 900,- eur (Frachtpreis). Pri zábezpeke vo výške 300,- eur by teda obvinený musel speňažiť tovar v rozsahu celej jednej tretiny, teda vyjadrením v hmotnosti presahujúcej 6.600 kg, čo sa však hodnoverne preukázať nepodarilo. Hoci je na mieste podotknúť, že prepravovaný mal byť drogistický tovar a obuv, teda hnutelné veci rôznej hodnoty a váhy, ako objednávateľ dopravy, tak dopravca a príjemca tovaru neboli spôsobilí sa relevantným a procesne použiteľným spôsobom vyjadriť k druhu a množstvám prepravovaného tovaru. Predmetná skutočnosť, nakoľko nie je dôvodné očakávať, že aj výkonom ďalšieho dokazovania by došlo k precizovaniu druhu a množstiev prepravovaného tovaru, tvorí potom objektívnu prekážku v možnosti posudzovať ďalej konanie páchatel'a v tejto časti v intenciách § 8 Trestného zákona ako trestný čin. Je totiž dôvodné predpokladať, že XXXXX konaním inak spôsobilým naplniť pojmové znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona poškodenému nespôsobil škodu dosahujúcu výšku ustanovenú zákonodarcom v znení § 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona, ale škodu nižšiu. Tento záver súčasne bráni v možnosti páchatel'a skutku v rámci trestného konania potrestať. Nemožnosť XXXXX potrestať v rámci trestného konania však nevylučuje protiprávnosť skutku, ktorého sa dopustil, je mu kladený za vinu a zo spáchania ktorého je usviedčaní viacerými nepriamymi dôkazmi. Vzhľadom na uvádzaný záver a dôvodné podozrenie, že v prípade obvineného by mohlo ísť o priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) bolo potrebné jeho trestnú vec v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpiť príslušnému štátnemu orgánu za účelom posúdenia naplnenia zákonných znakov iného protiprávneho konania a jej následného prípadného prejednania v príslušnom konaní.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor